

Decàleg per salvaguardar l'autodeterminació de les persones amb paràlisi cerebral

Manifest Dia Mundial de la Paràlisi Cerebral

Les persones amb paràlisi cerebral volem parlar alt i clar a les persones sense discapacitat que ens envolten, sobre com volem que es relacionin amb nosaltres, per garantir una convivència sana i justa, com a iguals. Amb això volem reforçar la nostra condició de persones adultes i evitar que la nostra discapacitat ens condicioni com a persones i limiti la nostra voluntat.

Tenim interessos, somnis i aspiracions, sabem quan tenim fred o calor, tenim molt clar com i amb qui volem viure, ens enamorem, desitgem i podem treballar... Per això, per avançar en la nostra autodeterminació, les persones amb paràlisi cerebral hem preparat un decàleg amb indicacions perquè qualsevol persona sàpiga com respectar la nostra voluntat.

1. Tracta'ns i dirigeix-te a nosaltres conforme a la nostra edat: tenir dificultats comunicatives no implica discapacitat intel·lectual, però en qualsevol cas, no et dirigeixis a nosaltres com a un nen (tret que de fet sigui un nen).
2. Volem que ens ajudis a triar per nosaltres mateixos i a tenir l'oportunitat d'equivocar-nos: encara que sabem que la sobreprotecció sempre té bones intencions i procura pel nostre benestar, el veritable valor de les nostres eleccions ve del fet que són nostres, no que siguin bones o encertades.
3. Volem evitar, en la mesura del possible, la nostra incapacitat jurídica, i això seria possible aportant els suports necessaris per garantir la nostra autodeterminació. Respecta els nostres ritmes a l'hora de prendre decisions, sempre més pausats; no ens fiquis pressa.
4. Finalment, volem participar de les decisions familiars com un membre més, ser consultats i que la nostra posició sigui tinguda en compte en la família, com a un igual.

5. Volem viure en pisos tutelats, amb les nostres parelles o companys de pis: això és només una mera qüestió de recursos.
6. I en cas de no ser possible, les residències han de dirigir-se, a poc a poc, cap a models més normalitzats: de menor grandària, situades en els nuclis urbans i no en la perifèria, on poder triar als companys i on poder desenvolupar una vida en parella sana.
7. Hem de poder participar més activament en la gestió dels centres que ens donen suport: per a això, hem de rebre formació per poder ser membres de ple dret de les juntes directives i que els socis de l'entitat siguem nosaltres, no els nostres pares o tutors; a més, voldríem poder optar als llocs laborals dels centres i ser preparats per a això.
8. Animar als professionals que ens atenen (logopedes, fisioterapeutes, psicòlegs...) al fet que recolzin la nostra voluntat i siguin el pilar de la nostra autodeterminació.
9. Demanem la fi de l'austeritat i les retallades econòmiques, així com una veritable dotació de recursos per a la Llei de Promoció de l'Autonomia Personal i Prevenció de la Dependència.
10. Necessitem una aposta ferma i real per la figura de l'assistent personal per fer realitat la independència que com a persones requerim en tots els aspectes de la vida.

Ajuda'ns a decidir!

Manifest elaborat per la Xarxa de Ciutadania Activa ASPACE

Composta per 400 persones amb paràlisi cerebral pertanyents a 30 entitats ASPACE